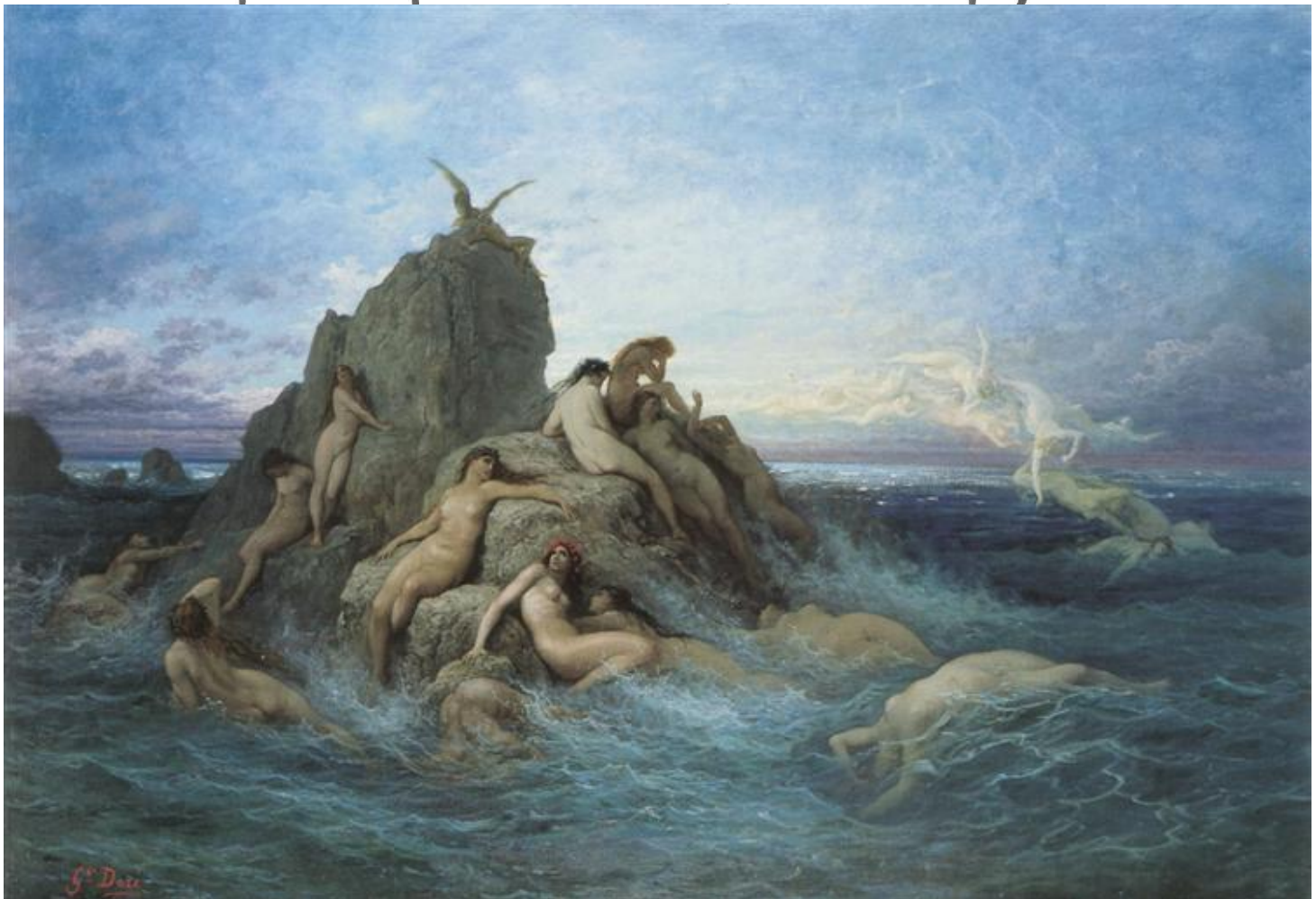
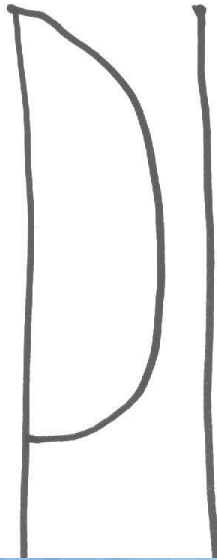

2019

c. 9

Gustave Doré (1832 – 1883): The Oceanides (1860-1869)

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 2. října od 17:00 již tradičně u Selima ve Středoklukách.

Odjezd z nádraží Veleslavín, nástupiště č. 1, linka 323 v 16:05, linka 342 v 16:27, linka 322 v 16:45 atd.

Zápis

Na zářijovou schůzku u **Kačky** přišli: Z Kanady **Boja**, z Dobřichovic **Jakub**, z Křivoklátu **Reyp**, z Prahy **Zub**, **Přemík**, **Job**, **Cancidlo**, **Pacík**, **Pegas**, **Yško** a **Loulínek**, z Kamenice **Petr**, z Dolních Černošic **Chingo**, ze Zbraslavi **Foki** a z Mnichova **Hakim**. Z toho je vidět, že na schůzku můžeme, když chceme, přijít, přijet nebo přiletět odkudkoliv.

Omluvenky

Dnes nepřijedu, mám něco v Praze a nestihl bych to. Omlouvám se. **Pulec**

Ahoj! Omlouvám se, nestíhám vyrazit do Dobřichovic, mějte pěkné odpoledne, tak snad v říjnu. **Mahu**

Bob je v Kanadě se **Smetákem**.

Bobánek odjel s vnoučaty do Železné Rudy.

Po koupání začal **Kačka** servírovat maso, chleba, víno atd. Dohodli jsme se, že ve středu 18. září půjdeme na výlet křivoklátskými lesy. **Reyp** určí dobu odjezdu z Prahy do Nižbora a trasu výletu. To pošle **Pacíkovi**, který to všem rozešle. Trasa bude nenáročná, do deseti kilometrů.

Na schůzce **Pegas** uzavřel seznam účastníků lyžování v Oga v lednu. **Pacík** objedná pokoje u **Patricie** v Alberto al Forte.

Na závěr schůzky se **Jakub** chopil kytary a zazpíval písničku o vzpomínce na Rychlé Šípy.

Atmosféru schůzky nejlépe vystihují **Kačkovy** fotografie:

Jiří Stivín (1942 -) Bazénides (2019)

Kotletky a řízečky dokáží učinit **Cancidla** zcela šťastným

Mladíci mezi Prvostředečníky

Yško, co by sommelier

Zase bylo veselo

Zub se s úspěchem dokázal otočit

Matematik hrál a zpíval

Jako obvykle, **Pegas** se nechal obskakovat nejkrásnější ženou ze všech přítomných

Šílenec vypráví: Pegas, Job, Boja, Přemík, Pacík

Jakub vysvětluje význam Laplasových transformací při konstrukci sušáren na základě lední tříště. Pacík to zřejmě nechápe

Schůze Torontské sekce Prvostředečníků

Sešli jsme se v plném počtu s jedním návštěvníkem k naší pravidelné občasně schůzi za účelem popravdy kuřat. Posíláme pozdravy mateřské organizaci. **Smeták**, **Plavec** (Běďa-Evžen) a visitor **Bob**.

Výlet 2019

Dne 18. září zorganizoval **Reyp** místo nižborského táboráku výlet. Postupně se z účasti omluvili **Mahu**, **Kačka**, že má koleno, což ovšem ostatní mají také, pak **Zbyněk** a **Petr**, který jako důvod uvedl, že by musel brzy vstávat, a nakonec **Loulínek**, že má tunelářské odpoledne.

Výlet začal tím, že **Pacík** den před tím zjistil, že dopravní spoj, který **Reyp** vyhledal a rozeslal, neexistuje. Po telefonickém rozhovoru a kontrole **Reyp** připustil, že se chybička vloudila, a že rozeslal spoj, který jezdí v neděli, ale ne ve všední den. Operativně jsme tedy vyhledali pozdější vlak a rozeslali těm, o kterých jsme věděli, že na výlet pojedou. Druhý den ráno **Pacík** vycházel z bytu a jeho **Eva** na něj volala, jestli má mobil, aby případným účastníkům, kteří budou zmatení ze změny vlakového spojení, zavolal a vysvětlil, jak se jede. **Pacík** odvětil, že mobil samozřejmě má a odjel na Smíchovské nádraží. Již na stanici tramvaje zjistil, že si telefon doma zapomněl. Na Smíchovském nádraží jsme se sešli ve složení **Bob**, **Smeták**, **Jana** a **Pacík**. **Pacík** pověřil **Boba**, aby se stal komunikačním důstojníkem výletu, a zavolal na jeho telefon domů. To se stalo. **Eva** telefon vzala, napřed **Pacíkovi** vynadala, že je debil, a pak mu sdělila, že volal **Cancidlo** z Dobřichovic, že ho vysadili z vlaku, protože tam byla nějaká výluka, a prý plačky se ptal, co má dělat. Tak mu **Bob** zatelefonoval, aby ho instruoval, že ho nabereme do našeho vlaku... Ale **Cancidlo** mu oznámil, že už volal **Pegasovi**, ke kterému se vždy obrací, když si s něčím neví rady. **Pegas** mu sdělil, že plánovaný odjezd vlaku zaspal, a tak že do Nižboru jede autem a že tedy zajede do Dobřichovic a nabere ho a odveze na sraz. My ve vlaku jsme si oddechli, že se **Cancidlo**

někde neztratí, a jeli jsme do Berouna, kde jsme se setkali s **Jobem** a **Kačenkou**. S nimi jsme pak společně autobusem dojeli do Nižboru, kde se celá skupina šťastně s jednohodinovým zpožděním setkala.

No a pak už to byla opravdu pohoda. V krásném počasí jako stvořeném pro pěší výlet jsme šli lesem k potoku Výbrnice, kde bývají nižborské táboráky. Tam nám **Reyp** u vývěsky vyprávěl o historii tohoto místa od začátku srubu, kde přebýval někdy **Brat'ka**, přes začátky skautování **Budulína** (Františka Nepila), až po význam Mirko Vosátky – **Grizzlyho**. Mimochodem, ta nástěnka, kterou vyrobil **Foki** a sestavil **Reyp**, je opravdu velmi pěkná a názorná. A turisté se prý u ní často zastavují a vyptávají se na podrobnosti. Když jsme se fotografovali u **Brat'kova** menhiru tak jsme zjistili, že kámen menhiru má velké trhliny, takže by ho zateklá mrznoucí voda mohla rozlomit. Rozvinula se debata co s tím. Návrh použít k utěsnění pryskyřici zamítl **Smeták** s tím, že by mohla kámen chemicky narušit. A tak by bylo asi nejlepší tu hlavní trhlinu zacementovat. Kdo to udělá jsme neřešili. My dáváme jenom rady. Potom jsme pokračovali dál po proudu romantické Výbrnice k Berounce. Přešli jsme most do Stradonic, abychom se zastavili na hřbitově u hrobu **Budulína**. Zase jsme si uvědomili, jaká to byla škoda pro českou literaturu, že zemřel tak brzo, v 66 letech. Po průchodu Stradonicemi jsme se pozvolna blížili k cíli výpravy. Přešli jsme další most a došli k nádražní Hanákově restauraci, která nás mile překvapila. Jak rustikálním interiérem i exteriérem, tak milou obsluhou hezkými děvčaty, a hlavně dobrým jídlem a pivem. Tím náš výlet zdárně skončil. Část z nás odjela s **Pegasem** autem a větší část se vracela zpět veřejnou dopravou.

Závěrečnou tečku výletu nakonec učinil **Přemík**. Ten večer zavolal **Pacíkovi** a omlouval se, že na zítřejší výlet nepojede. Když se dozvěděl, že už je po výletu, tak se divil. No a to je všechno. Ty popsané komplikace lze snadno přičíst na vrub našeho věku.

Výlet v obrazech od **Smetáka**

Šli jsme do kopce

Nástěnka na začátku louky podél Výbrnice

Reypův výklad před nástěnkou

Louka podél Výbrnuice. Tam u lesa vzadu stával srub, v kterém někdy přespával **Brat'ka**. Srub s **Brat'kou** před ním je na archivní fotografii, která je umístěna na nástěnce.

Fotografie s **Brat'kou**

Šli jsme s kopce

Klidná, kalná Berounka

U hrobu **Budulína**

Stavidlo a vodník ve Stradonicích

Zámek v Nižboru jsme ovšem nenavštívili – tak vysoko bychom už asi nedošli.

Na zdraví v Hanákově restauraci 1: **Smeták, Kačenka, Reyp, Job** (fotografovala Smetáková **Jana**)

Na zdraví v Hanákově restauraci 2: **Pacík, Cancidlo, Pegas, Bob**

Setkání u jezera Huron

Knihu „Poslední Mohykán“ jsem přečetl ve svých 11 letech. Bichli „Cesta na severozápad“ jsem hltal ve svých 12 letech. Ve 13 jsem se dostal do 5. oddílu vodních skautů (v padesátých letech pod hlavičkou jachetního oddílu.) Ani ve snu mě nenapadlo, že bych mohl někdy vidět na vlastní oči jedno z velkých kanadských jezer.

V okolí je více menších vodních ploch, které bývají propojeny malými říčkami. A jednu takovou jsem mohl proplout na kánoji se spoluskautem **Smetákem** (emigrantem z roku 1968). On na kormidle a já na háčku. Přestože jsme téměř stejně staří, rychle jsme se podřídili hierarchii, která na vodě vládne. On velel a já poslouchal. On: Nelámej to pádlo přes koleno, nebouchej o bort, nehluč, přitáhni, zapač!; já: „Ano pane, zajisté, promiňte, příště se vynasnažím.“

Byl srpen 2019 a říčka byla neskutečně krásná. Nízké břehy, stromy jakoby rostly přímo z vody, jejich větve se mírně pohupovaly na klidné vodě. Starou řeku Lužnice ovšem známe všichni. Co je však navíc – lekníny (bílé rozkvetlé, žluté ještě nerozkvetlé, ale i ty, které mají život již za sebou), volavky 4, želvy 3, kachna s kachňátkou a množství komárů. Náhle však slyšíme hluk, který jsme zajisté nezpůsobili. Na břehu se objevil nějaký černý flek. Chvilí se hýbal a potom strnul. Bylo to jasný- černý medvěd se šel podívat, kdo mu narušuje teritorium. A pak jak se objevil, tak také zmizel. „To byl opravdový medvěd!“ prohlásil jsem staženým hlasem. „To je tady běžné,“ odvětil klidně **Smeták**.

Kanadčan se nezapře a já abych si vymýšlel!

Bob

Dobrodruzi Smeták a Bob

Maple lake: Na vodu

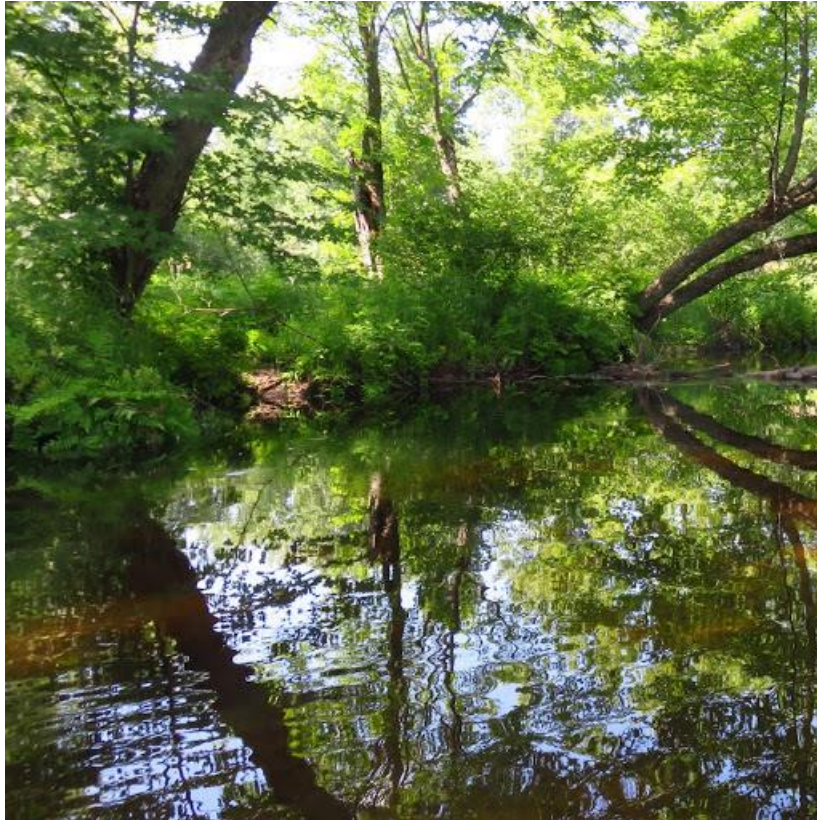
Maple lake: Na vodě

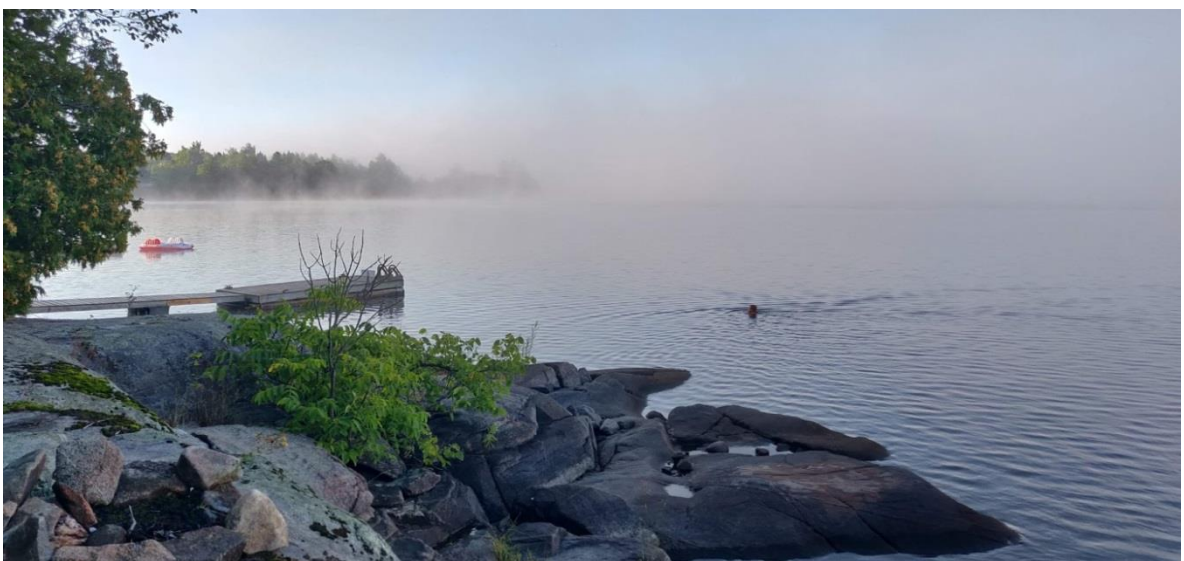
Večer a noc v divočině - na chatě u bývalého skauta

Série fotografií z Little Seuguin River, která spojuje Maple lake a Mutton lake

Není studená

Jana, manželka Smetáka, a Bob

Vtipy

Z policejního protokolu: Házel labutím chleba.
Tím narušil představení Labutí jezero.

Policista mě včera zastavil, přišel k okénku a řekl „Papíry“. Odpověděl jsem „Nůžky, vyhrál jsem“ a odjel. Ten hajzl chtěl asi odvetu, protože mě pronásledoval dalších dvacet minut.

Jednomu muži telefonují z loterie: „Haló, jste Steven Jones?“

„Ano, jsem.“

„Usmálo se na vás štěstí, můžete vyhrát milión. Stačí na moji první otázku odpovědět NE.“

„Jste připraven?“

„Ano.“

Jelikož je Plaváček pánský časopis, odvažujeme se publikovat vtipy, které zaslal **Pegas**.
Dívčím čtenářům se omlouváme a nabízíme jim prostor pro vtipy dámské.

JAK SE ŽENY OMLOUVAJÍ?

PROMIŇ, ALE JE TO TVOJE VINA...

KAŽDÁ ŽENA UMÍ ČAROVAT

zvrhlicixxl.cz zjistili, že:

udělá ze svých chyb tvoje...

Za každou našťvanou ženou stojí muž

zvrhlicixxl.cz informují:

...který absolutně nechápe co provedl

**MODLILA JSEM SE ZA DOBRÉHO MUŽE
A MÁM DOBRÉHO MUŽE**

...on se nemodlil, tak má co má!

Pokud má někdo zájem o přátelské vstupenky za 200,- Kč na koncert k Poctě sv. Cecílie, může napsat **Lence** na adresu sqs@stivin.info a zadat heslo 555, i když to nebudou jen vodní skauti. Letos nemá **Kačka** v zádech ničí peníze, tak je to složité i s propagací. Takže bychom měli pozvat i další kamarády, známé, manželky a milenky.